

Det onde sitrontreet

I en vakker hage bodde det mange trær. Det største treet blant dem var appelsintreet.

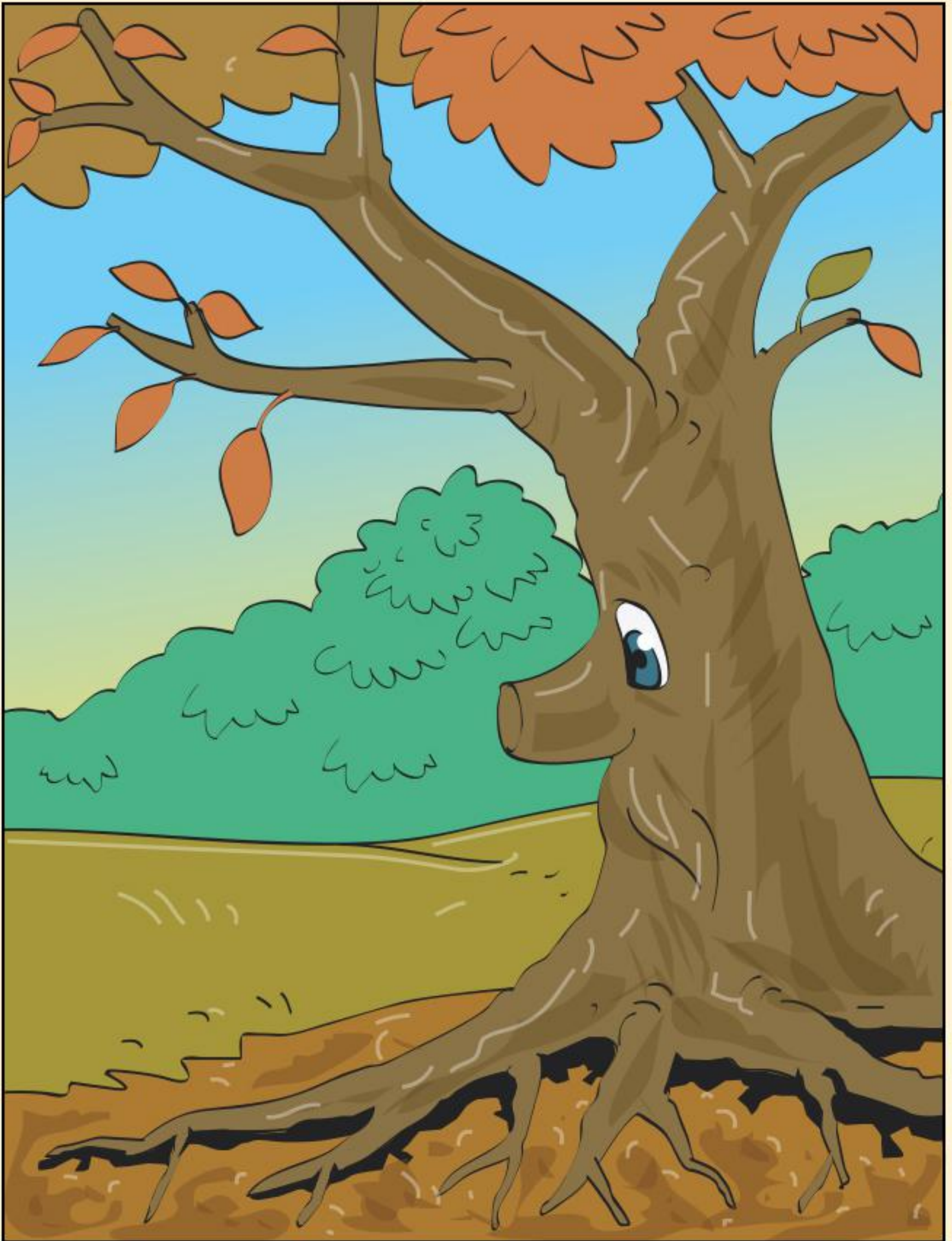
Trærne foreslo for hverandre at det burde være en konge i hagen. De bestemte seg for at appelsintreet skulle være deres konge.

Det likte ikke sitrontreet i det hele tatt. Han ble kjempesint, for han ønsket å være kongen i hagen. «Jeg skal få min hevn!» sa sitrontreet.

Sitrontreet begynte å strekke på sine røtter for å stjele vann og næring fra appelsintreet.

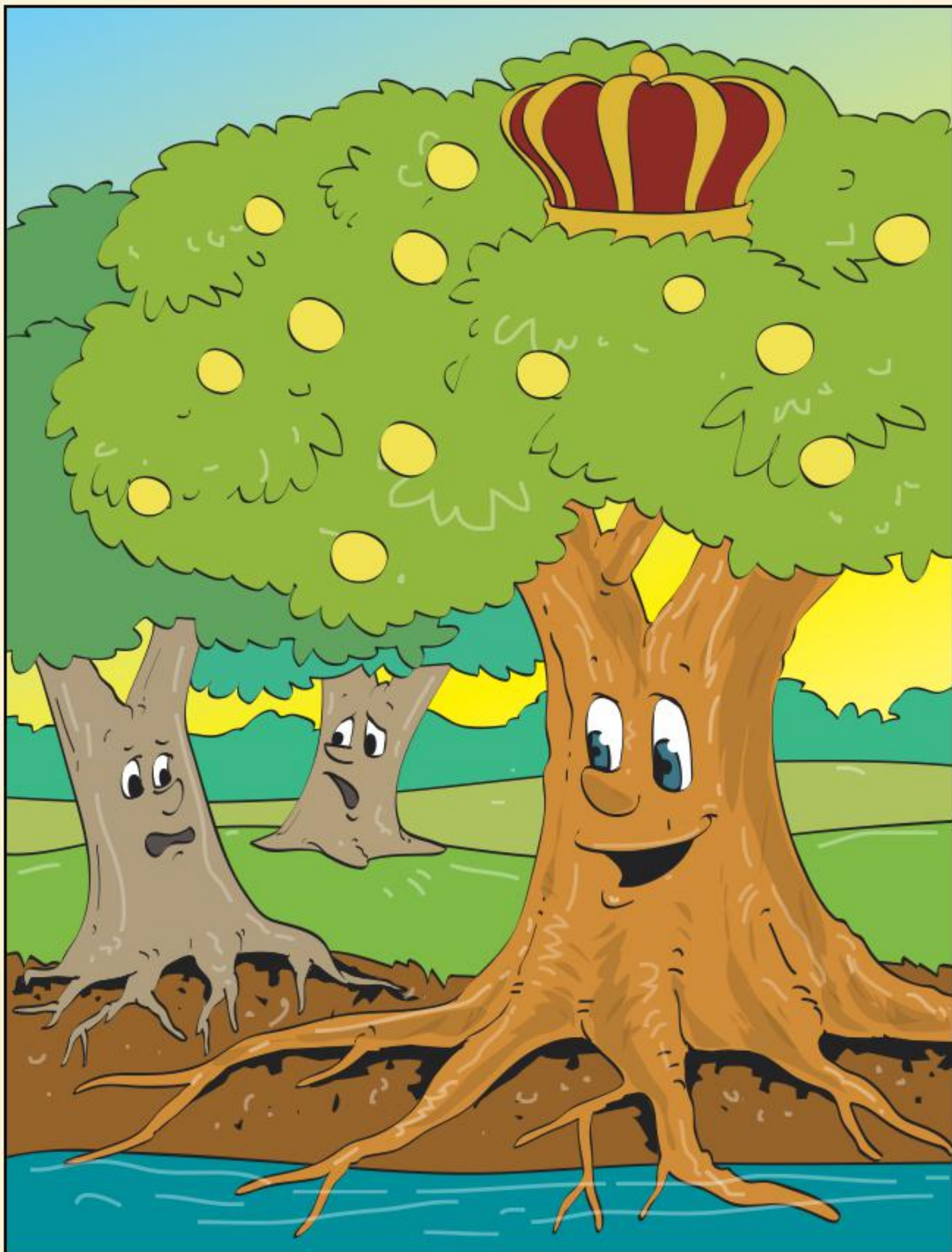
Appelsintreet ble så svakt at bladene tørket ut og falt av, og stammen skrumpet inn.

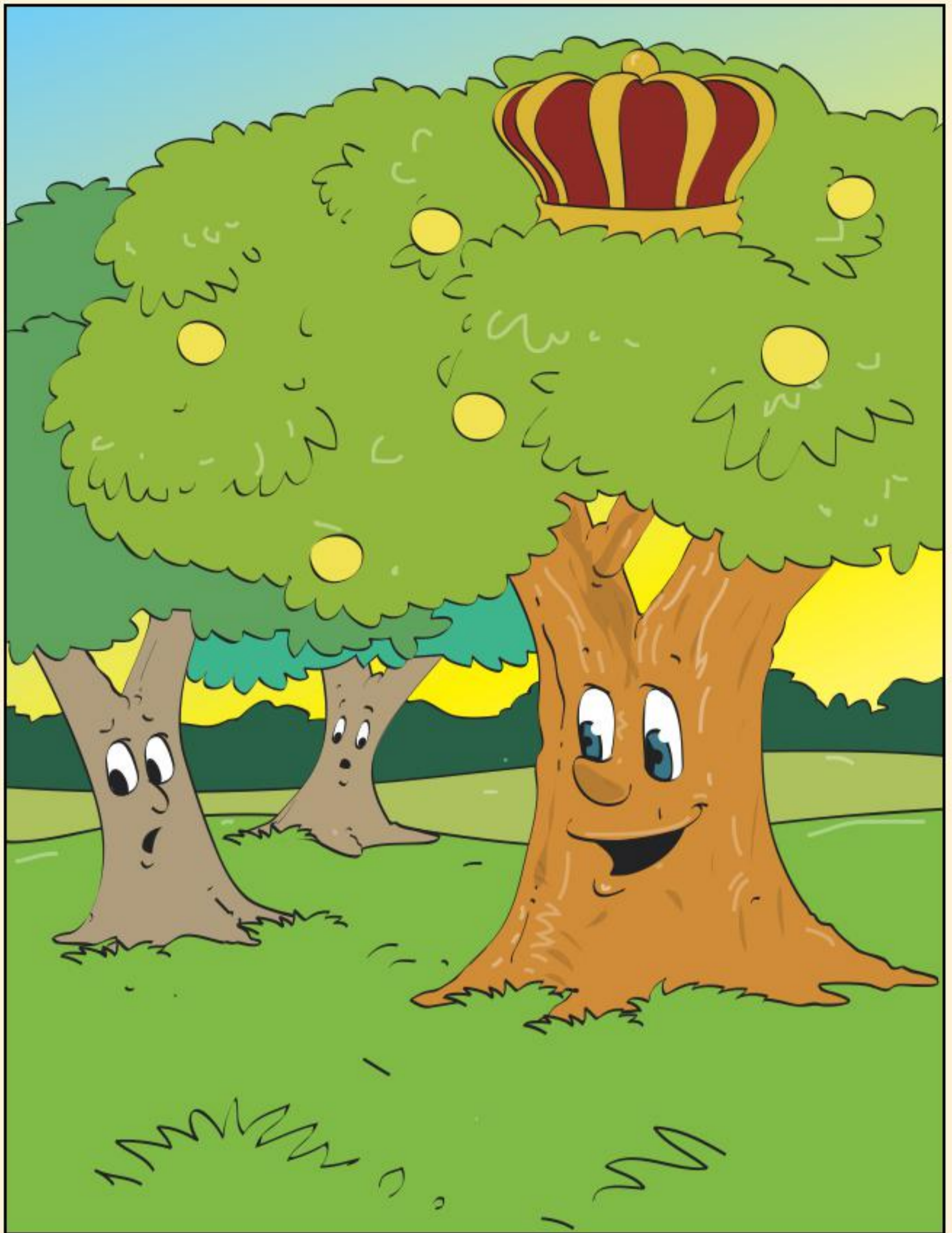
Da kom bonden. Han så på treet sitt og ble lei seg. Han måtte gjøre noe før det treet også smittet de andre trærne, tenkte han. Han tok en øks og hogget ned treet.

Trærne ble triste av å se det som hendte med appelsintreet.

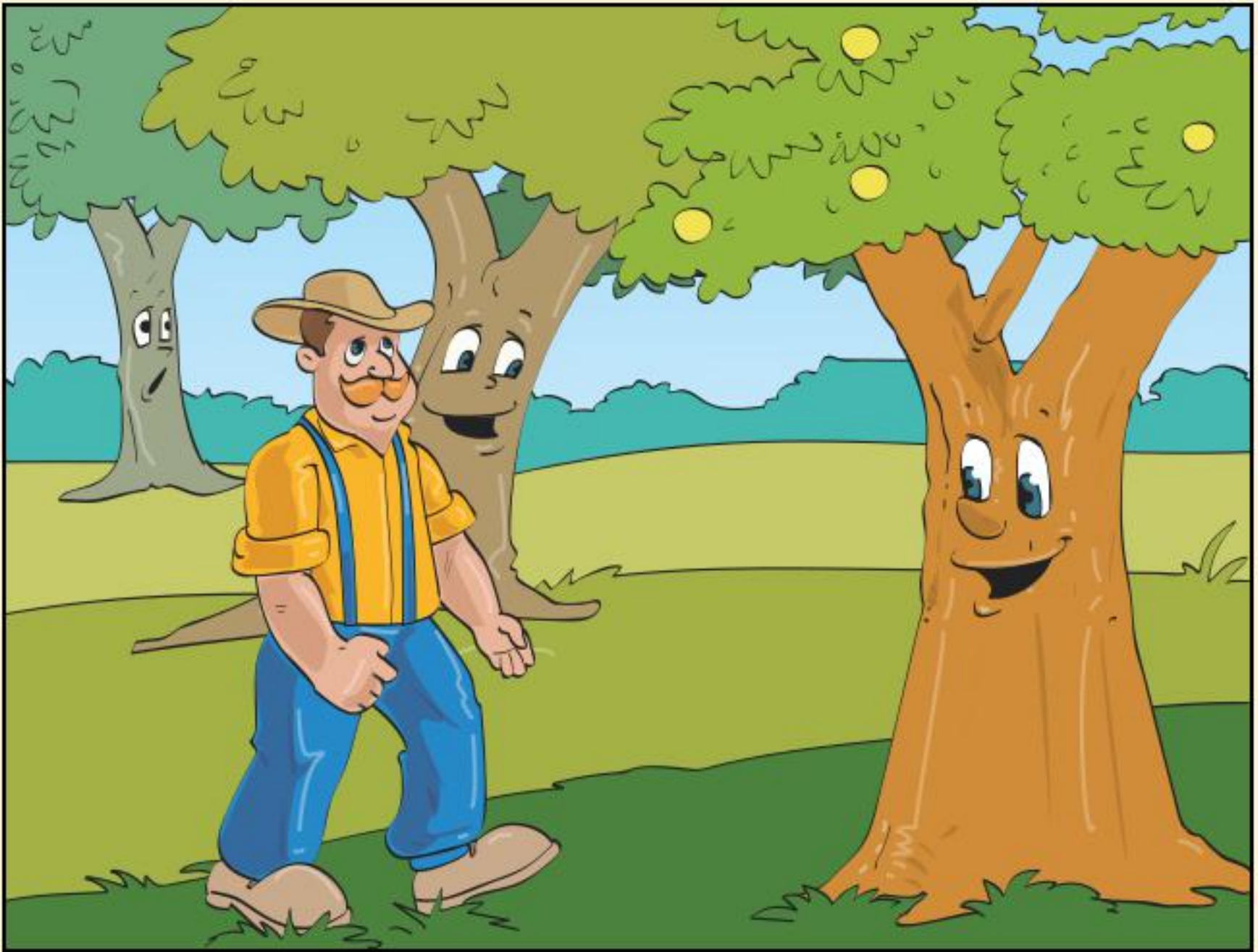

Nå måtte de velge en ny konge. Den sterkeste og kraftigste i hagen var sitrontreet. Han ble valgt til å være den nye kongen til tross for at trærne ikke likte ham i det hele tatt, men slik var loven.

Sitrontreet klarte ikke å la være, han fortsatte med sine slemme vaner. Han stjal en del av vannet til alle trærne som skatt. Grenene hans ble fyldigere og fyldigere. Han ble så frodig og enorm at han skygget over resten av hagen. Selv ble han sterkere og sterkere for hver dag som gikk, mens resten av trærne ble svakere og svakere.

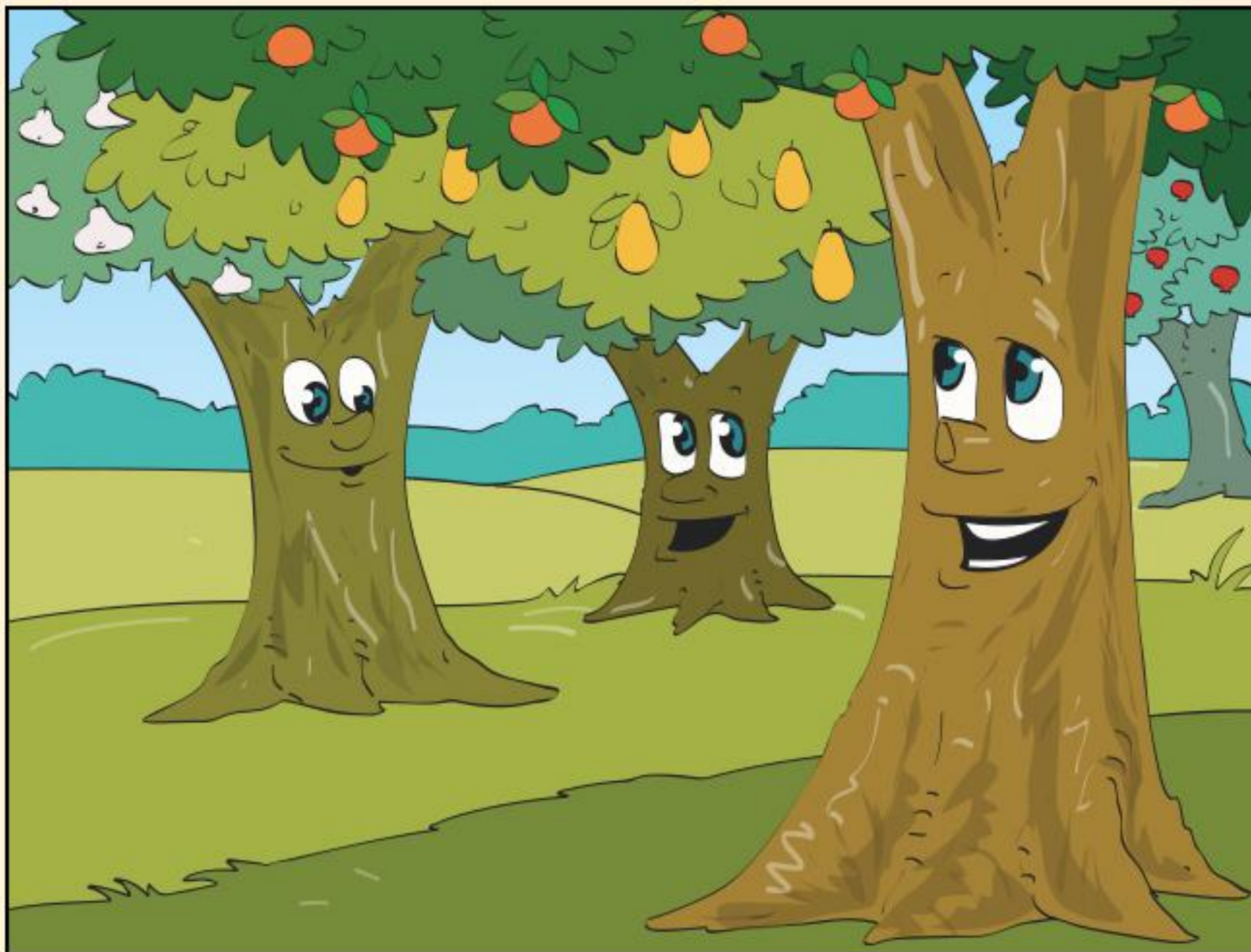

En dag gikk bonden gjennom hagen sin. Han så ut til å være litt bekymret, for kjerringa hans hadde mast på ham, slik alle kjerringer gjør. Men da han så det store fine treet som glødet av gule nydelige sitroner og var så kraftig, smilte han lurt. Han forstod hva sitrontreet drev med, og han forstod hvordan han skulle bli kvitt maset til kjerringa. Hun ønsket seg et sterkt og solid spisebord, og det var det han skulle lage til henne.

Han tok tak i øksen sin og hogget ned sitrontreet. Resten av trærne ble glade seg imellom. De så på økseskaftet og oppdaget noe rart. Det var nemlig laget av deres gode venn, appelsintreet. Slik fikk han sin hevn. Alle trærne sa til hverandre: «En passende straff for en tyv!»

Trærne lovet hverandre at fra nå av skulle ingen av deres venner lide urett. Ingen hadde lov til å stjele vannet til de andre. Hagen til bonden ble igjen så fin som den en gang var. Etter den dagen hogget ikke bonden et eneste tre.